

Trời Vẫn Xanh Ngàn Mây Vẫn Bay

Uyên Hạnh

Trên con đường hướng ra biển tôi bước những bước chân thật chậm đón nhận những cơn gió chiều nhẹ nhàng thổi và thấy thoải mái vô cùng. Những ngày làm việc nặng nhọc trong tuần được trả bằng một ngày cuối tuần thư thái như thế này thì công bằng lắm rồi. Những bận rộn bận khoản khắc khoảnh khắc của cuộc sống hãy tạm gác một bên để tự do hít thở làn gió tươi mát trong lành của biển.

Bây giờ đã là đầu tháng sáu, là mùa hạ nhưng biển vẫn nhiều gió và nước biển hãy còn lạnh lắm vì thế chưa có người dạo chơi và tắm biển ngoài trừ một vài người thả bộ như tôi. Đi bách bộ cũng là một phần trong cách sống của dân chúng xứ này. Người ta đi chậm rãi từng cặp hoặc 'đơn thân độc mã' bước những bước nhẹ nhàng thoải mái. Những bước chân tiếp cận được với mặt đất là khoảng thời gian chúng ta tiếp xúc được với chính mình. Bước được những bước thoải mái đầu óc sẽ thanh thoi và đó là giờ phút chúng ta thấy được màu trời xanh và màu mây trắng.

Mùa hạ chỉ mới thực thụ đến một tuần nay thôi. Tháng trước mưa nhiều hơn nắng, ra đường vẫn còn mặc áo len và áo khoác thật dày, chẳng bù với Sài Gòn, Huế, Hà Nội và mọi nơi khác ở Việt Nam, trong thời điểm này trời đang gay gắt nắng.

Bước lần theo hướng biển xanh tôi đi ngang con đường có những hàng cây Syren nở đầy hoa. Đoạn đường kế tiếp thơ mộng với hai hàng cây giao đầu vào nhau như đang thì thầm trong nắng. Những thân cây thẳng tắp với cành đầy lá nhỏ màu xanh non lay động theo làn gió tạo nên tiếng lao xao rì rào vui tai. Ngàn lá giao động trong ánh nắng chiều tạo thành ngàn đóa hoa nắng lấp lánh nháy múa trải sáng trên con đường làm ấm lòng và ấm cả bước chân đi.

Ngoài những hàng cây Syren nở đầy hoa tím, hoa trắng tỏa mùi thơm như hương ngọc lan và hoa bưởi thoang

thoảng dịu dàng khi ở xa, nồng nàn khi đến gần, còn là mùa của Đỗ Quyên rực rỡ sắc màu.

Hoa Syren nở rộ

Người dân ở đây rất yêu chuộng hoa. Họ nghiên cứu và trồng đủ các loại hoa trong vườn nhà và trong công viên. Suốt mùa hè các loại hoa lần lượt đua nhau nở. Đẹp nhất là khu vườn giải trí nổi tiếng Tivoli được trồng hơn bốn trăm loại hoa. Tivoli là khu giải trí trẻ con và người lớn với các trò chơi sinh động, những tiệm ăn đông nghẹt khách, những chương trình văn nghệ hấp dẫn và những buổi hòa nhạc vào ban đêm với các điệu nhạc trữ tình.

Đan Mạch thu hút rất nhiều khách du lịch đến với đất nước có cái lạnh của vùng Bắc Âu, với gần năm triệu rưỡi người dân và một diện tích gần bằng một phần tám diện tích Việt Nam (43.092 km²). Đất rộng dân thưa nên mới thả bộ được dễ dàng, không như ở Việt Nam đông nghẹt người và nhiều bụi bặm, làm sao có dịp bước được những bước thoải mái trong không gian thênh thang để lòng mình được nhẹ ra và có thể nhìn lên bầu trời cao mà nói rằng:

*"Mây trắng quá cho trời xanh xao xuyên"
(Chiều Chợt Nắng/Thơ Uyên Hạnh)*

Du khách đến Đan Mạch phần lớn là người Nhật và người Hoa vì lòng hiếu kỳ đối với một đất nước tự do đặt dưới sự cai trị của một nền dân chủ với một chính phủ đa đảng, một Quốc Hội với 179 ghế. Đan Mạch là Vương quốc có Nữ Hoàng.

Nữ Hoàng Margrethe Đệ Nhị, một người lịch thiệp có tài ngoại giao. Nữ Hoàng nói thành thạo 2 thứ tiếng Anh và Pháp. Bà là một họa sĩ tài tử vẽ tranh sơn dầu rất đẹp, là thân mẫu của hai vị hoàng tử trẻ đẹp Frederik và Joachim.

Phu quân của bà là ông hoàng Henrik, người Pháp, đã trải qua thời niên thiếu tại Việt Nam. Ông đã lấy bằng Tú tài Pháp tại Hà Nội nên biết một ít tiếng Việt.

Hans Christian Andersen

Nữ Hoàng Margrethe rất được thần dân Đan Mạch yêu quý. Đan Mạch là xứ của nhà thơ và đại văn hào nổi tiếng thế giới, ông Hans Christian Andersen.

Đại văn hào H. C. Andersen

Truyện thần tiên ông viết được dịch ra 35 thứ tiếng trên thế giới. Ảnh hưởng của thơ và truyện thần tiên của ông được thấy trên nụ cười hiền và ấm của người dân Đan Mạch, hậu nhân của giống người Viking ngày xưa đã gây sóng gió nhiều nơi vì sự hung bạo của họ. Đến bây giờ sự hung bạo đó không còn thấy nữa trên cách sống đơn giản và thái độ xử thế rất lịch sự và nhân đạo của người dân xứ lạnh này. Sống lâu ở Đan Mạch chúng ta sẽ nhìn được lâu và sâu để thấy một khía cạnh khác đó là trong đôi mắt của người dân xứ này trầm ẩn một nỗi cô đơn sâu thẳm, do từ cuộc sống quá đầy đủ, tính tự lập và độc lập của họ mà ra.

Sự giàu có cũng làm con người thành cô đơn. Ở Việt Nam một căn nhà có rất nhiều người ở chung, trái lại ở Đan Mạch phần lớn một người ở một mình trong căn nhà thật rộng. Người dân xứ này trọng tự do cá nhân vì thế họ sống cô độc. Số người tự tử vì chán đời hằng năm có một tỉ lệ đáng lo ngại. Đời sống của họ là những gì phải cụ thể thấy và tiếp xúc. Đôi khi tôi đã có những ý nghĩ rất khôi hài là không biết người Âu châu có biết mơ không nhỉ? Nếu không biết mơ thì đó là một thiệt thòi của cuộc đời.

Mơ mộng sẽ làm đời sống nội tâm giàu có hơn nếu mình biết cách mơ. Có nghĩa là thấy được thế nào là thực và thế nào là mộng. Thấy được mộng sẽ không bị mộng làm huyền hoá, sẽ biết quý cái thực trong cái mộng, không bị du vào cảnh “sống say chết mộng” để thấy được rằng cái gọi là nỗi buồn không đâu cũng như những bản khoán ray rức, những giận dữ mà mình tưởng không tìm ra được lối thoát có thể được chuyển hoá bằng những bước chân nhẹ nhàng trong hơi thở thật chậm thật sâu. Những bước chân mà trên đó mình đặt trọn vẹn hơi thở và trái tim của mình.

Hãy thử hít vào thật sâu và nghĩ đến một cái gì thật đẹp. Thở ra thật chậm và đặt hơi thở của mình vào tư tưởng đẹp nhất đó, chỉ một tư tưởng đó thôi và trong ba lần hít thở như thế bạn sẽ thấy kết quả là sự nhẹ nhàng trong tâm. Trong một giây phút mà cõi bỏ được nỗi lòng đè nặng tâm tư mình, cõi bỏ được nỗi trần trở làm mình cho đến hôm nay khi tóc đã bạc vẫn chưa thấy được thi vị của cuộc đời chưa thấy được cái đẹp của cuộc sống, sẽ làm lòng mình nhẹ nhàng và mở rộng. Có được một phút giây thoải mái như thế sẽ có được nhiều phút giây tương tự, sẽ làm giảm bớt căng thẳng trong cuộc sống thường nhật và giảm bớt sát suất của bệnh ung thư. Phải để những tư tưởng đó thoát ra để thấy được rằng cuộc đời còn nhiều giá trị khác và để cảm nhận được hạnh phúc chân thật của giây phút này.

Khởi đầu chỉ là một phút giây thôi, nhưng nếu nhận chân được giá trị của nó, nó sẽ hiện diện và rồi một ngày nào đó từng giây phút nhỏ này tiếp nối nhau sẽ liên tục như nước của một con sông trôi chảy không gián đoạn trôi trong thiên nhiên đẹp lạ thường, trong tự tại vô ngại:

Chỉ là dòng sông trôi lênh đênh

Thong dong vô định một hành trình
Vỗ ghềnh vỗ núi nghêu ngao hát
Vạn cổ ân tình thiên thu kính

(LÊNH ĐÊNH/Thơ Uyên Hạnh)

UYÊN HẠNH